

Anlarsın Elbet

– Hacı Kısır · 11 Ağustos 2012

Anlarsın,
Anlarsın elbet anlarsın...
Anlarsın muhakkak anlarsın...
Sana yazılan şarkıların ölümsüzlüğünü
Bu aşkın büyüklüğünü
Sana seslenmekle geçen ömrümün türküsünü
Kalbimin öyküsünü, ruhumun türküsünü anlarsın elbet.
Mezarının yerini kendi soyun unuttuğu zaman
Her hangi bir aşğın yüreğinde can bulan
Bu soylu mısralardan
Bu sevdanın kutsallığını anlarsın...
Ağlarsın o vakit bu mukaddes yetimliğime.

Anlarsın, anlarsın elbet
Öksüz bir vefadaki kuş çığlığını
Kalp kırığını, yalnız gecelerin ıssızlığını
Bu asil acının hıçkırığını
Kalbinin yarenini yitirince anlarsın.
Anlarsın... Anlarsın bir mum gibi yanarsın elbet.
Bir eşkıya suretinde bir çift mavzer göz
Ruhunu her nefeste soyduğu zaman
Sevgili gül uzatan ellere;
Sebebsiz bir nefret duyduğu zaman
Vakitsiz bir veda yürek kuşunu;
Hasret yokuşunda vurduğu zaman
Volkan olan sitemin o ateş bestesini
Bir ızdırap ezgisinde duyarsın elbet...
Anlarsın o vakit, beni anlarsın.

Gururumu vurduğum yürek örsünü
Can ile kurduğum vefa köşkünü
Gençliğimi verdiğim sevda yükünü
Ne kadar zor taşıdım; anlarsın elbet.

Parlayan yıldızı görmeyen gözü

Bu aşkın ruhuna verdiğim sözü
Kor ateş içinde eriyen yüzü
Milad olur bir gün tanırsın elbet.
Anlarsın,gün gelir gülü anlarsın elbet.

Anlarsın sevgili,elbet anlarsın...
Eylüle mumyalanan baharlarımı
Durmadañ yağmalanan duygularımı
Gül ile tutuklanan yarınlarımı;
Yad edip yüreğimi anlarsın elbet...
Gözlerimden gül olup damlarsın elbet
Bu mukaddes yetimliğime erdiğin zaman.